

Castell de Castells: Pla de Petracos

De figuren kregen van die specialisten ook hun kenmerken en hun bedoeling, zoals op de borden staat te lezen. Men vermoedt dat een grote steen in de nabijheid een rol speelde bij de plechtigheden, maar zekerheid over het hoe en waarom zal men wel nooit weten.

Men onderscheidt grote en kleine menselijke figuren, al zijn die dan heel suggestief, omringd door geometrische motieven. De schilderingen evolueerden van symbool naar een soort van pictogrammen (karakters), dat meer betekenis en enige standaardisatie aan de tekeningen geeft waardoor ze sneller te begrijpen waren voor de mensen. De plaatsen waar de schilderingen te vinden zijn, worden beschouwd als heilige plaatsen. De schuilplaatsen (heiligdommen) zijn niet langer gelegen op afgelegen hoogtes, maar liggen dichtbij deze mensen. De figuren krijgen meer gewicht en we zien meer magische figuren en er is een mogelijke Egyptische invloed van de zonnegod. Ook zijn er amuletten gevonden met beschilderingen van afgoden met de bedoeling de persoon te beschermen. Ze geven betekenis aan de ogen, die het wezen van de mens zijn. En je ziet afbeeldingen van driehoeken die de samenhang tussen mens en de geweidragende weergeeft.

De rotstekeningen in Pla de Petracos, in de Barranc de Malafí tussen Benigembla en Castell de Castells zijn een van de beste voorbeelden van de Europese macroschematische kunst en werden terecht opgenomen in het Werelderfgoed van de UNESCO. Het zijn tevens een van de grootste tekeningen uit de hele streek van Valencia en al zichtbaar vanaf de weg die van de CV-720 langs deze spelonken naar Vall d'Ebo leidt. De provinciale deputatie heeft de tekeningen beschermd met een hek, maar er staan borden met verklaringen.

Vanaf de kleine parkeerplaats loopt een duidelijk aangeduid en niet zo moeilijk pad tot vlak tegen de rotswand. Links van de tekeningen ziet men nog de grote grot, waar de makers van deze tekeningen woonden. Hoewel het over heel grote tekeningen gaat, werden ze pas ontdekt in 1980 en lieten meteen veel stof opwaaien. Vanaf de wegf zijn ze, in rood aangebracht, duidelijk zichtbaar, zodat het een wonder mag heten dat ze niet veel vroeger 'ontdekt' werden. Maar ze werden nog véél vroeger aangebracht, in de eerste periode van het Neolithicum. Volgens de specialisten was het hier een voorhistorisch heiligdom en werden hier offers gebracht of minstens samenkomsten gehouden in verband met de vruchtbaarheid.

